

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק כ', בראשית ב' – השוה להם בהמות וחיות

– לזכות יוסף שלמה בן רישה לרפו"ש וקרובה –

	הקושיות	הביאור ברש"י
1	לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ.	לרש"י קשה: א) מה נוגע להודיע בסיפור מעשה בראשית, מה האדם והחיות יאכלו? וב) מה זה נוגע לצוות לאדם ואשתו מהו מאכל החיות והעופות? ^(א)
2	השוה להם בהמות וחיות למאכל,	וע"ז מתרץ רש"י ע"י שמקשר ב' הפסוקים (ע"י ו' המחבר), שכוונת הכתוב אינה להודיע איסורי אכילה ^(ב) , אלא הצד- השווה בין האדם והחיות ששניהם אוכלים ירק. והכוונה בזה להבהיר להאדם שאף שהוא למעלה מהחיות, אעפ"כ צריך לדעת שהוא נברא ובעניני אכילה (שבזה תלוי קיומו) הוא באותו סוג של החיות.
3		למה צריכים ההיקש, הרי זה מפורש בכתוב "הנה נתתי לכם את כל עשב..."?
4	ולא הרשה לאדם ולאשתו	ואף שכ' "ורדו וגו'" אין זה כולל הרשות להמית ברי' לאכול בשרה. ולכן משתמש בסגנון ד"לא הרשה", לפי שאין כוונתו להדגיש איסור אכילה אלא השוואה בינו להחיות שאין לו רשות להמית כנ"ל.
5	להמית בריה ולאכל בשר,	כנ"ל שכל הכוונה לאסור הוא לשלול שה"ורדו" כולל אכילה ומרשה לו להמית (שבזה נראה שהוא רודה בהם), משא"כ במתה מאל"י אין טעם לאסור.
6	אף כל ירק עשב יאכלו יחד כלם,	להדגיש שאף שהחיות אוכלים גם בשר, הדמיון ביניהם הוא ששניהם אוכלים ירק עשב.
7	וכשפאו בני נח היתיר להם בשר,	לפי שהבן חמש רואה במציאות שאוכלים בשר, לכן מוכרח רש"י להבהיר שבדורות הבאים הותר אכילת בשר כשיתעורר הקושי?
8	שנאמר כל רמש אשר הוא חי וגו' אשר הוא חי וגו'	לתרץ קושי המתעוררת, האם לב"נ אין צורך להבהיר שאינם יותר מנברא, ולמה הותרה אכילת בשר. לכן מביא רש"י הפסוק להדגיש שאכן זה היתר, וראה 9.
9	כירק עשב שהתתתי לאדם הראשון	וסיבת ההיתר הוא שזה בדומה לירק עשב – שגם זה הי' היתר – שזה מועיל לבריאותו, ולכן מאריך רש"י בזה.
10	נתתי לכם את כל.	למה משמיט "לכם יהי' לאכלה"

(א) הטעם הפנימי בזה – להסביר הפי' ד"ורדו" שדוקא ע"י ההכרה שהוא נברא – בלי גאווה וישות – אפשר לרדות בחיות וכו'.

(ב) שזה לומדים מפורש מהפסוק שרק ירק עשה הותרה להם ולא בשר.